

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Maciejewska-Papież

Protokolant: p.o. stażysty Anna Kujawińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Jerzego Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015r.

sprawy **H. G.**

oskarżonej o przestępstwo z art.278 § 1 kk. w zw. z art.278 § 5 i § 3 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej

z dnia 02 kwietnia 2015r., sygn. akt. II K 100/15

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że uznaje, iż działanie oskarżonej wyczerpało ustawowe znamiona przestępstwa z art.278 § 3 i § 5 kk

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżoną od uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierza jej opłaty za drugą instancję.

Dorota Maciejewska-Papież

UZASADNIENIE

H. G.oskarżona została o to, że w okresie od daty bliżej nieustalonej do 14 października 2014r, w Ś., poprzez całkowite pominięcie układu pomiarowo – rozliczeniowego poprzez wprowadzenie obcego przewodu DY 1*4mm² do nieopłombowanej puszki rozgałęźnej w piwnicy budynku na fazie L1 dokonała kradzieży energii elektrycznej o nieustalonej ilości i wartości na szkodę firmy (...) sp. z o.o.Rejon Dystrybucji W., przyjmując, iż przestępstwo to stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o przestępstwo z art.278 § 1 kk. w zw. z art.278 § 5 i § 3 kk.

Wyrokiem z dnia 02 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt II K 100/15 Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej uznał oskarżoną za winną przestępstwa z art.278 § 1 kk w zw. z art.278 § 5 kk. popełnionego w sposób wyżej opisany i na podstawie art.66 § 1 i 2 kk. i art.67 § 1 kk. postępowanie karne warunkowo umorzył na okres 1 roku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art.17 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zwolnił jednocześnie oskarżoną w całości od uiszczenia kosztów sądowych.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł prokurator zaskarżając je na korzyść oskarżonej, zarzucając obrazę przepisów postępowania tj. art.342 § 1 kpk poprzez błędne zakwalifikowanie przypisanego podejrzanego czynu jako przestępstwa z art.278 § 1 i 5 kk., podczas gdy przyjęty przez Sąd opis czynu stanowi wypadek mniejszej wagi o jakim mowa w art.278 § 3 kk.

Powołując się na powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego podejrzanej, że czyn ten wypełnia również znamiona określone w art.278 § 3 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe. Tok rozumowania Sądu I instancji oraz wnioski płynące z analizy dowodów zostały przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które odpowiadało wymogom procesowym określonym w art. 424 kpk Sąd Rejonowy w należyty sposób wskazał, jakie okoliczności uznał za udowodnione i w oparciu o jakie dowody poczynił ustalenia faktyczne, zawierając nadto wywód, z którego wynika, dlaczego wskazane przez siebie dowody uznał za wiarygodne, które przepisy prawa zostały przez oskarżoną naruszone i jakie winna ona z tego tytułu ponieść konsekwencje.

Przechodząc natomiast do zarzutów prokuratora należy uznać, iż nie sposób odmówić im racji.

Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku uznał, iż H. G. popełniła zarzucane jej przestępstwo. Sąd ten zgodził się przy tym ze wskazanym przez oskarżyciela publicznego opisem jej przestępczego działania. Nie sprzeciwił się zatem uznaniu tegoż postępowania podsądnej jako wypadku mniejszej wagi.

Tymczasem stanowisko takie nie znalazło odzwierciedlenia we wskazanej kwalifikacji prawnej – pominięto § 3 art.278 kk., który to właśnie określa wypadek mniejszej wagi

W wyroku, również warunkowo umarzającym postępowanie, należy m.in. dokładnie określić czyn oskarżonego oraz wskazać przepis ustawy karnej, pod który czyn podpada (art. 342 § 1 kpk). Brak zatem stosownego wyszczególnienia przepisów odpowiadających znamionom przypisanego sprawcy czynu, tak jeśli chodzi o całkowity brak wskazania owych przepisów, jak i ich niekompletność, stanowi niedopełnienie owej powinności.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż Sąd I instancji, dopuścił się wskazanego przez oskarżyciela publicznego uchybienia. Określając kwalifikację prawną czynu przypisanego H. G. Sąd Rejonowy winien był przywołać również § 3 art.278 kk (błąd ten został zresztą dostrzeżony przez Sąd meriti, o czym świadczy stosowny zapis w treści sporządzonego przezeń pismem uzasadnienia – k.58).

W takim stanie rzeczy koniecznym stało się dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie 1 poprzez wskazanie, iż działanie oskarżonej wyczerpało ustawowe znamiona przestępstwa z art. 278 § 3 i § 5 kk.

W świetle powyższych rozważań należy jednocześnie stwierdzić, iż Sąd Okręgowy nie dopatrywał się żadnych podstaw, aby zmienić lub uchylić zaskarżony wyrok w innym niż we wskazanym powyżej zakresie, w tym również nie dostrzegł i innych, nie wskazanych w apelacji nieprawidłowości, które należałoby uwzględnić z urzędu i które mogłyby skutkować uchyleniem zaskarżonego orzeczenia. W takim stanie rzeczy zaskarżony wyrok w pozostałej części należało utrzymać w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49 poz. 223 ze zm.) H. G. zwolniono w całości od poniesienia kosztów postępowania odwoławczego albowiem przemawiały za tym względy słuszności (postępowanie apelacyjne zostało przeprowadzone z powodu błędu jaki popełnił Sąd Rejonowy, a sama podsądna w żaden sposób zaskarżonego wyroku nie kwestionowała).

Dorota Maciejewska-Papież